

Børnini púra vill í fiskum, krabbum og skeljadjórum

– Tað eru eisini eldri upplagstir menn, ið hava verið útróðrar-ella fiskimenn, sum í friði og náðum hava hug at síggja, hvussu fiskur, skeljar og krabbadjór uppføra seg, sigur Eyðstein Poulsen

Tað byrjaði í smáum við fiskum, skeljum og krabbum í kørum í Klaksvík

Mynd: Vilmund Jacobsen

Vilmund Jacobsen

Eitt tiltak, sum øll árin hevur verið á Føroya Sjómannadegi í Klaksvík, er kø niðri á bryggjuni við fiskum, krabbum, ymiskum skeljadjórum, krossfiskum og øðrum. Kørini við livandi úr havinum vekja ans og hava stóran áhuga – ikki minst millum børnini, men eisini millum tey vaksnu og enntá millum upplagstar fiski- og útróðarmenn.

Men, hvussu kom so hetta í lag?

Eyðstein Poulsen, sum er ein av fyrireikarunum av hesum stóra familjutiltaki í Klaksvík, sigur, at bróðir hansara, Ólavur Poulsen, tá var við gamla Søkanum, núverandi Karla-magnusi.

– Minnst eg rætt, hevði hann eina livandi longu og ein háv við sær aftur av útróðri. Vit skaffaðu okkum kø á smoltstøðini í Norðtoftum. Tað vísti seg, at fiskarnir livdu ógvuliga

væl, og sum tíðin leið, komu fleiri við livandi fiski at lata í kørini, serliga toskafiski.

Hava góðar stuðlar

Eyðstein Poulsen Hann sigur, at tiltakið við fiski, skeljum og øðrum livandi úr havinum hevur verið øll árin, og soleiðis verður eisini í ár.

– Onkrir av teimum, sum hava gingið høgt upp í at skaffa fiskar og annað, eitt nú beiggj mín, Hjaltur og sonur hansara, Pól Eyðfinn, eru ikki heima hesaferð. Men, vit hava eisini aðrar góðar stuðlar í so máta, eitt nú bátarnar, Gudrun og Líðhamar – og Elmar Simonsen í Hvannasundi, sum eitt nú er komin við hummara.

Eyðstein Poulsen sigur, at tað eru fleiri aðrir, sum eisini hava verið óførir at hjálpa til við at fylla kørini.

– Flestu fiska- og krabbasløg liva væl í kørunum, men tað hevur ongan tíð riggað nakað serligt við hýsu. Hýsa

hevur nevnliga ikki víst seg at liva serliga væl í fangilasi uppi á landi.

Børnini púra vill

Eyðstein Poulsen sigur, at orsøkin til, at teir fóru í holt við at hava livandi úr havinum í kørum á landi, var, at børnini í dag liva eitt annað lív, enn tey gjørdur fyrr.

Hann heldur, at tað eru nógv børn í dag, sum ongantíð fáa høvi at nerta við ein livandi krabba – ella ein livandi fisk.

– Her kunnu tey nerta við bæði fiskar, krabbar og skeljar, og tað er ikki at taka munnin ov fullan at siga, at børnini eru púra stórir í hesum.

Hann vísir á, at eisini teimum vaksnu dáma væl at steðga á við kørini og síggja, hvussu leikur fer.

– Tað eru eisini eldri upplagstir menn, ið hava verið útróðrar-ella fiskimenn, sum í friði og náðum hava hug at síggja, hvussu fiskur, skeljar og

Eyðstein Poulsen er ein av fyriskiparunum av Føroya Sjómannadegi

Mynd: Vilmund Jacobsen

krabbadjór uppføra seg. Í døgnum, meðan kørini standa á bryggjuni, eru tað eisini javnan barnagarðar, sum vitja fram við, tí eisini tey smáu vilja síggja livandi úr havinum.

Hvat hendir so?

Vikublaðið spurdi eisini Eyðstein Poulsen, hvat teir gera við tað, sum er

livandi, tá sjómannadagurin er liðugur.

– Vit plaga at ringja til Sjósavnið á Argjum og spyrja, um tey móguliga hava brúk fyri onkrum av tí, sum her er og onkur, sum hevur hug, fær eitt kók. Tað, sum gongur livandi eftir, tá alt er liðugt, verður slept í havið aftur, sigur Eyðstein Poulsen.